

Sygnatura akt VII K 246/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Wolanin

Protokolant: Alicja Szpyrka

przy udziale Prokuratora: Anny Kaniak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r.

na rozprawie sprawy

M. Ś. syna J. i U. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 kwietnia 2011 r. na terenie gm. K. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym ,marki V. (...) nr rej. (...), jechał drogą nr (...) od strony T. w kierunku M. i wykonując manewr skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności, a zwłaszcza nie sygnalizował zawczasu i wyraźnie, zamiaru skrętu w lewo i zjechał drogą R. K. (1), który kierując motocyklem marki R. nr rej. (...), jechał w tym samym i był w trakcie wykonywania manewru wyprzedzania, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z w/ w motocyklem, powodując u R. K. (1), powierzchowny uraz nosa, skręcenie kręgosłupa szyjnego (odprostowanie fizjologicznej lordozy szyjnej z kyfotycznym ustawieniem na poziomie C4/C5, uraz prawego stawu kolanowego z: rozległym stłuczeniem obwodowej części kłykcie przyśrodkowego kości udowej, naciągnięcia troczka przyśrodkowego rzepki i obrzękiem tkanek miękkich wokół, drobnymi dariałnymi pęknięciami wolnego brzegu łąkotki przyśrodkowej, wczesną chondromalacją rzepki, podejrzenie naciągnięcia więzadła krzyżowego przedniego i przyczepu ścięgna mięśnia podkolanowego co skutkowało u niego naruszeniem czynności narządu ciała trwającym dłużej niż 7 dni

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

I. uznając, iż oskarżony **M. Ś.** swoim zachowaniem, opisanym w części wstępnej wyroku, wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu - na zasadzie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata ;

II. na podstawie art. 629 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 7 Ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 100 złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 29 kwietnia 2011 roku w godzinach rannych oskarżony M. Ś. jechał drogą nr. 35 wraz ze swoją małoletnią córką samochodem osobowym marki V. (...) z W. do miejscowości T. .

Pojazd oskarżonego przed T. poruszał się w kolumnie samochodów z prędkością około 40 km/h . Jadąc po łuku drogi oskarżony zauważył po swej lewej stronie motocykl , którym poruszał się pokrzywdzony R. K. (1). Motocykl ten wykonywał manewr wyprzedzania i jechał blisko pojazdu oskarżonego , który uznał , iż manewr ten zagraża jego bezpieczeństwu i odruchowo zjechał na prawą część swego pasa jezdni. Pokrzywdzony R. K. (1) wyprzedził pojazd M. Ś. a następnie inny jadący przed nim samochód ciężarowy . W pewnym momencie, już po przejechaniu miejscowości T. oskarżony podjął także manewr wyprzedzania , pozostawiając motocykl prowadzony przez pokrzywdzonego za sobą . Po chwili oskarżony postanowił wrócić do T. , gdzie pracował i rozpoczął wykonywanie manewru zawracania . M. Ś. zredukował prędkość do około 5 km/h i spoglądając w lusterko wsteczne , nie zauważywszy pojazdów , którym zamierzony przez niego manewr zawracania mógłby zagrażać , zaczął skręcać w lewo , w stronę gruntowej drogi odchodzącej od jezdni .

Podczas wykonywania skrętu w lewo tylna część pojazdu oskarżonego została uderzona przez wyprzedzający go motocykl prowadzony przez pokrzywdzonego R. K. (1) . Oskarżony M. Ś. nie zasygnalizował kierunkowskazem zamiaru wykonania manewru skrętu w lewo i nie upewnił się - spoglądając w lusterko zewnętrzne, lewe- czy manewr ten może wykonać w sposób bezpieczny. Pokrzywdzony R. K. (1) manewr wyprzedzania rozpoczął i wykonywał w miejscu niedozwolonym - na tzw. podwójnej linii ciągłej .

dowód :

- wyjaśnienia oskarżonego M. Ś. k.98, 48-49
- częściowe zeznania pokrzywdzonego R. K. (1) k.98-99, 12
- zeznania świadka K. L. k .108-109
- akta sprawy o sygn. VII K 1121/11
- notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 26

Bezpośrednio po zderzeniu pojazdów oskarżony M. Ś. zjechał z jezdni i zatrzymał samochód na bocznej drodze gruntowej , po czym wysiadł z auta, pozostawiając w nim swoją 5- letnią córkę , kierując się w stronę motocyklisty leżącego na jezdni . W tym czasie pokrzywdzony R. K. (1) wstał i zaczął iść w stronę oskarżonego . W chwili spotkania stron pokrzywdzony bez słowa uderzył oskarżonego pięścią w twarz, a kiedy ten ostatni upadł na ziemię, R. K. (1) zaczął kopać go w głowę . W tym czasie osoby , które zgromadziły się w miejscu wypadku zaczęły uspakajać wzburzonego i agresywnego R. K. (1) i odciągać go od oskarżonego . Wykorzystując ten fakt M. Ś. podniósł się z jezdni i udał się do swojego samochodu. Oskarżony z użyczonego mu przez mężczyznę o nieustalonych personaliach telefonu zawiadomił o zdarzeniu policję .

Przybyli na miejsce zajścia funkcjonariusze policji ukarali oskarżonego M. Ś., który uznał swoją winę spowodowania kolizji drogowej , mandatem karnym w wysokości 300 złotych . Mandatem karnym został ukarany także R. K. (1) za wykonanie manewru wyprzedzania w niedozwolonym miejscu .

dowód :

- wyjaśnienia oskarżonego M. Ś. k.98, 48-49
- zeznania pokrzywdzonego R. K. (1) k.98-99, 121
- zeznania świadka K. L. k .108-109

- akta sprawy o sygn. VII K 1121/11

Bezpośrednio po zdarzeniu pokrzywdzony R. K. (1) czuł się dobrze i nie zgłaszał żadnych dolegliwości bólowych . Odmówił wezwania na miejsce wypadku Pogotowia (...) . Z uwagi na fakt , iż bóle kończyn dolnych i kręgosłupa zaczął odczuwać kilka godzin później , R. K. (1) jeszcze w tym samym dniu udał się na oddział (...) Szpitala (...) przy ul. (...) we W.. Wykonane w tym dniu zdjęcia RTG szyjnego odcinka kręgosłupa wykazały odprostowanie fizjologicznej lordozy szyjnej z kyfotonicznym ustawieniem na poziomie C4/C5. RTG stawu kolanowego i stawu skokowego prawego oraz stopy prawej i obu nadgarstków nie wykazało złamań.

W dniu 13 maja 2011 r pokrzywdzonemu wykonano rezonans magnetyczny stawu kolanowego , który wykazał rozległe stłuczenie obwodowej części kłykcia przyśrodkowego kości udowej, naciągnięcie troczka przyśrodkowego rzepki i obrzęk tkanek miękkich wokół , drobne radialne pęknięcie wolnego brzegu łąkotki przyśrodkowej , wczesną chondromalacją rzepki i podejrzenie naciągnięcia (...) (więzadła krzyżowego przedniego) i przyczepu ścięgna mięśnia podkolanowego. Ponowne RTG kręgosłupa w dniu 7 czerwca 2011 r wykazało niestabilność na poziomie C4/C5 z dyskretnymi przemieszczeniem przednim w przodozgięciu i umiarkowanym tylnym w tyłopochyleniu .

Wskazane wyżej obrażenia ciała były wynikiem urazu jakiego doznał pokrzywdzony na skutek wypadku do jakiego doszło w dniu 29 kwietnia 2011 r . Spowodowały one naruszenie czynności narządu jego ciała na czas powyżej 7 dni – po myśli art. 157 par 1 k.k.

dowód:

- zeznania pokrzywdzonego R. K. (1) k.98-99, 121
- dokumentacja medyczna k. 4-24
- opinia biegłego lekarza medycyny sądowej k .61-62 , 114-115

W związku z obrażeniami ciała jakich R. K. (1) doznał w wyniku wypadku w dniu 29 kwietnia 2011 r , otrzymał on odszkodowanie od ubezpieczyciela oskarżonego - A. (...) w łącznej kwocie 12.650,51zł . Kwota ta stanowiła zadośćuczynienie za krzywdę

(12 000 zł) oraz zwrot poniesionych przez pokrzywdzonego kosztów leczenia (650,51 zł) Dodatkowo w związku z uszkodzeniem w wyniku wypadku motocykla marki R. pokrzywdzony otrzymał od ubezpieczyciela kwotę 4500 zł z tytułu szkody na mieniu .

dowód:

-pismo A. (...) – przyznanie świadczenia i odszkodowania – k. 119

- zeznania pokrzywdzonego R. K. (1) k. 121

Oskarżony M. Ś. w piśmie datowanym na dzień 29 maja 2012 r , skierowanym do R. K. (1), przeprosił go za spowodowanie wypadku komunikacyjnego i wyraził ubolewanie z powodu odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała oraz związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych .

dowód:

- pismo oskarżonego k. 83

W wyniku zadanych w dniu 29 kwietnia 2011 r przez R. K. (1) oskarżonemu M. Ś. ciosów i kopnięć w głowę , doznał on licznych obrażeń ciała , które skutkowały rozstrojem jego zdrowia na czas powyżej 7 dni – po myśli art 157 par 1 kk

dowód :

- świadectwo sądowo- lekarskich oględzin ciała k. 44,
- kserokopia opinii sporządzonej przez lekarza (...) k 51

Przeciwko R. K. (1) toczy się przed tutejszym Sądem Rejonowym postępowanie karne o czyn z art. 157 par 1 kk popełniony na szkodę M. Ś. .

dowód:

- akta sprawy o sygn. VII K 1121/11

Oskarżony M. Ś. ma 36 lat , posiada średnie wykształcenie , jest żonaty i ma jedno małoletnie dziecko , które pozostaje na jego utrzymaniu . Jest właścicielem Zakładu Handlowo- Usługowego (...), w T.. Jego średni ,miesięczny dochód kształtuje się na poziomie około (...)W przeszłości nie był karany przez sąd.

dowód :

- wyjaśnienia oskarżonego k. 47-49, 97
- - dane o karalności k. 40

Zarówno w toku prowadzonego dochodzenia jak i podczas rozprawy oskarżony M. Ś. przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W złożonych podczas postępowania przygotowawczego wyjaśnieniach oskarżony podał , iż w dniu zdarzenia wraz z córką jechał z W. do T. , gdzie pracuje. Jadąc drogą nr. 35 , przed miejscowością T. zauważył motocykl prowadzony przez pokrzywdzonego , który go wyprzedzał . Oskarżony podał , iż przed rozpoczęciem pracy postanowił zobaczyć na jakim etapie znajdują się prace związane z budową nowej drogi za miejscowością T. . Chciał też pokazać swojej córce koparki pracujące na tej budowie . Po przejechaniu Miejscowości T. oskarżony , wedle wyjaśnień , wyprzedził motocykl , którym poruszał się pokrzywdzony. M. Ś. ,po obejrzeniu interesujących go prac budowlanych , postanowił zawrócić . W tym celu zredukował prędkość i gdy ujrzał miejsce, w którym manewr ten mógł wykonać (boczną gruntową drogę) zaczął skręcać w lewo. Przyznał , iż nie spojrzął w lewe lustro zewnętrzne by upewnić się czy manewr ten może wykonać w sposób bezpieczny , dodał , iż nie pamięta czy włączył lewy kierunkowskaz, sygnalizując zamiar skrętu w lewo. W chwili wykonywania manewru poczuł silne uderzenie w tylną lewą część samochodu i zobaczył w lewym lusterku cyt.: „jakiś ciemny kształt „ . Następnie zjechał na pobocze , zatrzymał pojazd i ruszył w kierunku motocyklisty leżącego na jezdni. Ten ostatni podniósł się z ziemi i uczynił to samo . Gdy spotkał się z nim w połowie drogi pokrzywdzony R. K. (1) bez słowa uderzył go pięścią w twarz , w wyniku czego oskarżony upadł na ziemię . Następnie był kopany przez pokrzywdzonego a z pomocą przybyły mu osoby , które zatrzymały się w miejscu zdarzenia.

Przyznał , iż to on ponosi winę za spowodowanie wypadku komunikacyjnego. Wyraził żal i skruchę.

(wyjaśnienia oskarżonego M. Ś.)

* * *

Czyniąc ustalenia faktyczne w rozpoznawanej sprawie Sąd oparł się zarówno o treść wyjaśnień oskarżonego M. Ś. jak i częściowych zeznań pokrzywdzonego R. K. (1) , a także wypowiedzi świadków : K. L. i J. S. . Podstawę poczynionych ustaleń faktycznych stanowiła także zgromadzona w sprawie dokumentacja medyczna, dotycząca stanu zdrowia pokrzywdzonego i doznanych w wyniku wypadku obrażeń ciała , pisemna i ustna opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej J. M. , pismo A. (...) o przyznaniu R. K. (2) odszkodowania i świadczenia w związku z obrażeniami ciała jakich doznał na skutek wypadku komunikacyjnego . Pomocne w rekonstrukcji zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2011 r okazały się także dołączone akta sprawy o sygn. VII K 1121/11 .

Przechodząc do oceny poszczególnych dowodów przeprowadzonych podczas rozprawy Sąd pragnie zaznaczyć , iż z uwagi na zasadniczo zbieżne relacje uczestników wypadku dotyczące jego przebiegu , sposobu i toru jazdy auta oskarżonego oraz motocykla pokrzywdzonego , wypowiedziom zarówno oskarżonego jak i R. K. (1) , Sąd zasadniczo dał w całości wiarę . Jedyne w zakresie w jakim pokrzywdzony utrzymywał , iż oskarżony M. Ś. w sposób celowy i zamierzony wykonał manewr skrętu w lewo i zajechał mu drogę , po to by cyt: „ pokazać kto rządzi na drodze „ i cyt.: „ uszkodzić go „ Sąd uznał jego wypowiedzi za niewiarygodne , nie znajdujące jakiegokolwiek oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie . Wypowiedzi pokrzywdzonego w tym zakresie stanowią , w przekonaniu Sądu, jedynie jego subiektywną ocenę intencji oskarżonego i motywacji jego działań , przy czym jak wspomniano wcześniej, nie znajdują potwierdzenia w pozostałych dowodach zgromadzonych w toku przewodu sądowego.

Zeznania K. L. i J. S., którzy nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzenia komunikacyjnego nie miały istotnego znaczenia dla poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych . Wskazane wyżej osoby były obserwatorami agresywnego zachowania pokrzywdzonego w stosunku do M. Ś. już po wypadku.

Sąd uznał za wiarygodną w całości opinię pisemną i ustną biegłego z zakresu medycyny sądowej . Z jej treści i wniosków końcowych wynika w sposób jednoznaczny , iż pokrzywdzony R. K. (1) w wyniku wypadku do jakiego doszło w dniu 29 kwietnia 2011 r. doznał stwierdzonych w opinii obrażeń ciała , kwalifikowanych z art 157 par 1 kk.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego , będącego wynikiem przeprowadzonej, a zaprezentowanej wyżej , oceny zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd uznał, iż oskarżony M. Ś. swoim zachowaniem, opisanym w części wstępnej wyroku wyczerpał ustawowe znamiona zarzuconego mu czynu , stanowiącego występki z art 177 par 1 kk .

Nie może budzić wątpliwości , iż w świetle poczynionych ustaleń oskarżony naruszył w sposób nieumyślny zasady obowiązujące w ruchu drogowym w ten sposób , iż nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru skrętu w lewo, nie zasygnalizował kierunkowskazem zamiaru wykonania skrętu i nie upewnił się w należyty sposób – spoglądając w lusterko zewnętrzne lewe - czy manewr ten może wykonać w sposób bezpieczny i niezagrażający innym uczestnikom ruchu drogowego . Wynikiem nieumyślnego naruszenia przez M. Ś. zasad obowiązujących w ruchu drogowym było zajechanie drogi motocykliście- R. K. (1) , który w tym czasie wykonywał manewr wyprzedzania, poruszając się lewym pasem drogi i spowodowanie wypadku komunikacyjnego, w którym pokrzywdzony doznał obrażeń ciała o jakich mowa w art 157 par 1 kk. Nie może bowiem budzić wątpliwości , w świetle całokształtu okoliczności zdarzenia i opinii biegłego lekarza medycyny sądowej , iż pomiędzy zachowaniem oskarżonego a skutkiem w postaci obrażeń ciała R. K. zachodzi bezpośredni związek przyczynowy.

Zgromadzone dowody pozwoliły , zdaniem Sądu na poczynienie jednoznacznego ustalenia, iż to oskarżony wytworzył sytuację wypadkową .

Stąd uznano winę oskarżonego w zakresie popełnienia występkę z art 177 par 1 kk .

Jednocześnie Sąd uznał, iż w stosunku do M. Ś. zachodzą wszystkie przesłanki , które czynią zasadnym zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres próby wynoszący 2 lata

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości jego czynu i zawinienia nie są znaczne . Oskarżony , przyznał się w całości do stawianego mu zarzutu, bezpośrednio po wypadku chciał przeprosić pokrzywdzonego i udzielić mu pomocy , jednak postawa i zachowanie tego ostatniego uniemożliwiły mu to . Ostatecznie skierował do R. K. (1) pisemne przeprosiny , w których wyraził ubolewanie z powodu odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń ciała i doznanych cierpień fizycznych i psychicznych.

M. Ś. nie był dotąd karany przez sąd, wiedzie poprawny , ustabilizowany i wolny od jakichkolwiek konfliktów z prawem tryb życia .

Sąd uznano , iż zastosowanie wobec niego wyłącznie środka probacyjnego jakim jest warunkowe umorzenie postępowania karnego uzasadnia przekonanie , że będzie to wystarczające by w przyszłości przestrzegał on porządku prawnego , a w szczególności nie popełnił przestępstwa.

Ustosunkowując się do wniosku pokrzywdzonego , zgłoszonego podczas rozprawy głównej , o nałożenie na oskarżonego środka karnego w postaci zadośćuczynienia w kwocie 15000 zł z tytułu odniesionych obrażeń ciała, przeżytego stresu , cierpień fizycznych i psychicznych , Sąd podnosi , iż wniosek ten nie mógł zasługiwać na uwzględnienie .

Stosownie do brzmienia art .67 par 3 kk umarżając warunkowo postępowanie karne , sąd zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości lub w części , może zaś orzec między innymi nawiązkę. W rozpoznawanej sprawie , jak wynika z materiału dowodowego , w tym z zeznań pokrzywdzonego i treści pisma A. (...) , szkoda na mieniu pokrzywdzonego została w całości naprawiona . R. K. (1) otrzymał także odszkodowanie w łącznej kwocie 12.650,51zł z tytułu szkody na osobie . Na kwotę tę składało się zadośćuczynienie za doznaną krzywdę (12 000 zł) oraz zwrot poniesionych przez pokrzywdzonego kosztów leczenia (650,51 zł). Pokrzywdzony w żaden sposób nie udokumentował poniesionych innych , dodatkowych kosztów leczenia lub rehabilitacji związanych ze skutkami wypadku . Zadośćuczynienie za krzywdę , ból i cierpienia , zdaniem Sądu , w całości rekompensuje wypłacona mu kwota 12000 zł.

Sąd wniosku pokrzywdzonego nie uwzględnił .

Pozostałe rozstrzygnięcia dotyczące kosztów sądowych ,oparto o treść przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku .